

VERSLAG VAN ONZE VLUCHTREIS NAAR FRANKRIJK

Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog (10 mei 1940) werden alle mannen tussen 16 en 35 jaar opgeroepen om zich naar Ieper te begeven. De bedoeling was alle weerbare mannen uit de handen van de bezetter te houden en om ze eventueel nog in de strijd te werpen. Onder deze manne waren ook Rumstenaars. Zij vertrokken op maandag 13 mei 1940 richting Ieper.

Eugeen Van Cauwenbergh behoorde tot de Rumstenaars die deze reis ondernamen. Hij maakte een gedetailleerd verslag over hun belevenissen.

In deze groep zaten blijkbaar ook plezante mannen want zij maakten onderweg enkele liederen. Deze staan achteraan het verslag.

Maandag 13 mei 1940:

Bevel aan alle jongelingen van 16 tot 35 jaar om zich naar Ieper te begeven. Te 13 uur vertrekken 600 jongelingen onder grote belangstelling.

Verslag van de reis tot Ieper:

13 uur: Vertrek met de tram tot Boom. 15.30 uur: Vertrek met de trein, bestaande uit 10 gewone wagens en ongeveer 30 beestenwagens waarin wij moeten plaats nemen. 18 uur: Aankomst te Dendermonde waar we gedurende lange tijd ter plaatse blijven staan. 20 uur: Vertrek uit de statie van Dendermonde voor een paar km om dan opnieuw halt te houden daar we niet verder mogen vermits de statie van Gent juist gebombardeerd is. Alzo moeten we een weinig buiten Dendermonde blijven staan tot 's anderendaags 's morgens. Dit bezorgt ons reeds een slapeloze nacht.

Dinsdag 14 mei:

Vervolg van de reis. 3.30 uur: Vertrek naar Aalst. 6.30 uur: Aankomst te Aalst waar we ongeveer een uur blijven staan om dan in de richting van Oudenaarde te vertrekken daar we niet door de statie van Gent kunnen als gevolg van de bombardering van de voorafgaande trein. 7.15 uur: Vertrek naar Oudenaarde alover Zottegem. 7.45 uur: Aankomst te Oudenaarde waar ongeveer 2 uur wordt halt gehouden. 9.30 uur: Vertrek uit Oudenaarde naar Kortrijk alover Ansegem, Vichte, Deerlijk. Aankomst te Kortrijk te 13.15 uur. 13.30 uur: Vertrek uit Kortrijk naar Ieper alover Wevelgem, Menen, Komen, Houtem, Hollebeke. Aankomst te Ieper om 14.30 uur.

Enige jongens gaan in de stad zoeken om een slaappleats te kunnen vinden waarin zij na enkele minuten gelukken. Het is ongeveer 20 minuten van de stad verwijderd. Bij onze aankomst op de steenbakkerij hebben we gelegenheid om ons flink te wassen wat ons ten zeerste deugd doet. Daarna gaan we slapen daar allen nog vermoeid zijn tengevolge van de vervelende treinreis en de slapeloze nacht.

Afgelegde afstand van de dag 2 km.

Woensdag 15 mei:

Verblijf te Ieper. Kalme dag. Geweldig veel vluchtelingen in de stad. Goede overeenkomst onder al de jongens. Scoutsdienst.

Donderdag 16 mei:

Vertrek met scouts (E.H. Eyckans) uit Ieper tengevolge van de overgrote massa vluchtelingen die nog steeds maar blijven toestromen. Te 13.45 uur: Vertrek naar Frankrijk alover Kemmel, Nieuwkerke alzo over de Franse grens tot Steenwerck, ongeveer 22 km te voet, waaronder 7 km met pak en zak. 6 uur: Aankomst te Steenwerck, waar we een hoeve vinden om als slaappleats te kunnen dienen. Afgelegde afstand van deze dag 22 km.

Vrijdag 17 mei:

Vertrek uit Steenwerck. Te 9.15 uur vertrekt een trein naar Hasebroek. Ongelukkiglijk is deze trein gevuld met vluchtelingen zodat er niet alle jongens meer bijkunnen. Onder deze die op de trein zijn kunnen springen, tellen we: Julien Maes, Arnold Verbruggen, Leo Heps, Juul Willems, Juul Van Calster, Louis Lembrechts, Michel Van Oosthoven, Edward Maes, Jos Marckx (9). Dit is dus groep 1. Groep 2 of degenen die niet op de trein zijn kunnen stappen, zijn de volgende: John Bal, Karel Swenden, Jos Reusens, Frans De Belder, Jozef De Wit, Jozef Calluy, Gustaaf Verrept, Eugene Van Cauwenbergh, Frans Rijpens, Juul Bal, Edward Possemiers, Alfons De Herdt, Vital Lambert, Albert Marckx en Jozef Fleurackers (15). Deze groep blijft in de statie van Steenwerck wachten tot 18 uur om dan met de trein naar Hasebroek te vertrekken. Te Hasebroek blijven we oovernachten in de feestzaal, waar reeds talrijke vluchtelingen zijn die ook in die zaal hun slaappleats hebben gevonden. Afgelegde afstand van deze dag 2 km.

Zaterdag 18 mei:

We gaan naar de statie van Hasebroek om te vragen wanneer er een trein voor Béthune is. Wij mogen echter de statie niet binnen. Wij blijven nog een paar uur in de stad rusten en vertrekken dan maar te voet op weg naar Béthune. We gaan tot Saint-Venant alwaar we in het wezenhuis St.-Augustinus blijven oovernachten. Bijzonder goed worden we daar ontvangen door de Zusters, die ons een lekker eetmaal opdienen. Daarna gaan we ons duchtig wassen en trekken een weinig later naar bed toe. Iedere jongen heeft daar een bed voor zich zodat allen in een goede stemming zijn. Ook is er voorgesteld geweest van morgen hier te blijven en geen meter verder te gaan, een voorstel dat met algemeenheid van stemmen wordt goedgekeurd en toegejuicht. Afgelegde afstand van de dag 16 km.

Zondag 19 mei:

Verblijf in het klooster. Allen naar de H. Mis van 8 uur. Daarna eten en een praatje slaan met de kleine weesjes. Te 12 uur lekker eetmaal voor al de jongens. Te 3 uur allen naar het lof en de vespers. Te 6 uur avondmaal. Daarna een kleine wandeling in het dorp waar vele vluchtelingen

doorkomen, meestal van Belgische nationaliteit. Daarna begeven we ons te ruste. Vragen om inlichtingen; per fiets naar Béthune; geen bepaald nieuws van groep (1).

Maandag 20 mei:

Vertrek te 8 uur na eerst een lekker morgenmaal te hebben ontvangen. We gaan tot Béthune alwaar we niet door de stad mogen en verplicht zijn een zijweg in te slaan naar St.-Pol. Deze stad is ongeveer nog 30 km van hier verwijderd. We eten onderweg en komen te Chocques aan waar wij een hoeve opzoeken en blijven overnachten. Afgelegde afstand van de dag 18 km.

Dinsdag 21 mei:

Vertrek uit Chocques op weg naar St.-Pol. Te 10.30 uur blijven we te Marles les Mines even halt houden om brood te kopen. Hier wonen echter Polen die ons goed onthalen en dadelijk een paar flessen wijn ten beste geven. Wanneer wij na een paar uur brood hebben vertrekken we te 14 uur. Het is thans geweldig warm en voortdurend moeten we onze drinkbussen met water vullen, iets wat zeer gemakkelijk is daar er buitengewoon veel pompen langs de baan staan. Ongeveer te 5 uur belanden wij te Courroy waar we een hoeve opzoeken om te blijven overnachten. Ongeveer te 6.30 uur worden plotseling zware slagen en ontploffingen gehoord. Wij kijken even buiten en zien een negental Duitse vliegtuigen die de nabije streek Pernes en St.-Pol bombarderen. Duidelijk zien we de bommen uit de vliegtuigen vallen en kunnen de ontploffingen waarnemen. Boven onze schuur worden talrijke luchtgevechten geleverd en het mitrailleurvuur knettert onophoudend. Het gevecht blijft duren tot in de late avond. De boer is zeer bang. Afgelegde afstand van de dag 20 km.

Woensdag 22 mei:

We ontwaken te 6 uur en nog steeds duren de bombardementen voort. Wij vertrekken toch maar en willen de weg in slaan naar St.-Pol, maar vluchtelingen die van St.-Pol komen, zeggen ons dat het onnodig is daar de Duitsers de stad bezet hebben. We keren dus terug en nemen de weg van daags tevoren. Zo komen we op de baan die naar Boulogne leidt. Het is hier een voortdurend klimmen en dalen wat zeer lastig is met onze zware pakken en valiezen. Het is een zeer eenzame streek en we zijn blij wanneer we te 6.30 uur in Estrée Blanche aanlanden. We zoeken een hoeve om te overnachten, alswanneer ongeveer een uur later de Duitse tanks en gemotoriseerde eenheden hun intrede in het dorp doen. Daarna hebben nog verschillende luchtgevechten boven ons plaats, een huis dat we alleen bewonen. Afgelegde weg van de dag 24 km.

Donderdag 23 mei:

Geweldig kanon- en mitrailleurvuur. Aanval op Aire. Veel krijgsgevangenen en gekwetsten. Wij mogen niet vertrekken van de Duitsers, daar de wegen afgesloten zijn, omdat er nog gevechten worden geleverd. Zodoende moeten wij de dag in Estrée Blanche doorbrengen. Vijf jongens zijn uit gegaan om brood trachten te kunnen kopen. Deze vijf zijn: Jos Reusens,

Gustaaf Verrept, Edward Possemiers, Vital Lambert en Eugene Van Cauwenbergh. Een weinig later beleven deze een angstig avontuur met de Duitsers. Als gevolg van dit incident moeten we trachten langs binnenwegen onze overige makkers te bereiken. Hierin gelukken eerst Edward Possemiers en Eugene Van Cauwenbergh en ongeveer twee uur later ook de drie anderen nl. Jos Reusens, Gustaaf Verrept en Vital Lambert. Ondertussen is het geweldig beginnen te regenen, zodat we gelukkig zijn onder een goed dak te kunnen schuilen, waar een paar jongens aardappelen hebben gereed gemaakt zodat ieder een telloor kan bekomen. Ook een weinig rabarberspijs is er te krijgen, maar dit is ook al en van heel den dag hebben we niets anders te eten gehad. We begeven ons tamelijk vroeg te ruste om morgen vroeg op te staan en vroeg weg te zijn. Een paar jongens slapen op de harde plankenvloer, anderen op een bed, matras, stoel of zetel.

Vrijdag 24 mei:

We vertrekken te Estrée Blanche te 6.50 uur, mogen echter niet langs Aire gaan zodat we verplicht zijn opnieuw de lange afstand op een eenzame baan naar Marles les Mines af te leggen. Er dient ook aan toegevoegd dat wij zonder het minste eten zijn vertrokken. Achtereenvolgens bereiken we Ligny les Aire - Auchy au Bois - Ames Amettes - Ferfay - Cauchy à la tour - Auchel - Calonne - Camblain en Marles les Mines. Het is nu ongeveer 11 uur en we trekken terug naar de Polen om brood te kunnen kopen. Opnieuw worden we allerbest ontvangen en krijgen ieder een flinke telloor pap en twee boterhammen zodat onze lege maag aanstonds vergeten is. We schaffen ons daarna ook genoegzaam brood aan en vertrekken een weinig later op weg naar Béthune. Wanneer we een paar km hebben gegaan ontmoeten we een zestal Duitse soldaten die met ons een praatje slaan en ons een fles wijn laten leegdrinken. Daarna gaan we tot in het dorp Labeuvrière waar we blijven overnachten in een gemeenteschool. We horen in de verte de kanonnen bulderen en het geschut dat naast de gemeenteschool staat opgesteld, is ongemeen hevig. Béthune brandt. We moeten slapen op de banken of op de harde plankenvloer. Afgelegde weg van de dag 30 km.

Zaterdag 25 mei:

Wij willen vertrekken naar Béthune maar twee Duitsers houden ons tegen en wijzen ons de weg terug. Wij gaan alsdan een weinig terug tot het dorp Allouagne, ongeveer 3000 inwoners en meer dan 6000 vluchtelingen. Wij blijven daar in een geitenstalleke bij oude mensen overnachten. Eten is er bijna niet meer te verkrijgen, enkel nog een weinig chocolade. Ook krijgen wij een bon voor 300 gr brood per persoon en per dag. Honderden staan hiervoor aan te schuiven. Na ons gewassen te hebben doen wij een kleine wandeling door het dorp en keren terug met een plan dat de Duitse soldaten hebben gegeven om naar België terug te keren. De te volgen weg loopt over Liévin - Douai - Denain - Valenciennes over de grens tot Bergen (Mons). Afgelegde afstand van de dag 8 km.

Zondag 26 mei:

H. Mis te 9 uur. Er wordt geen brood uitgedeeld zodat we besluiten van om 13 uur te vertrekken op weg naar Liévin. Het weder is ondertussen slecht geworden zodat we ergens moeten een schuilplaats zoeken. Te Labuissière gaan wij naar brood zoeken maar nergens kunnen wij iets bemachtigen daar aan alle bakkerijen lange rijen staan aan te schuiven. We gaan voort tot een weinig voor Barlin waar we een weeghuisje vinden dat ons best als slaappleats voor deze nacht zou kunnen dienen. Gelukkig hebben we juist bijtijds dit weeghuisje bereikt, daar plotseling een geweldig onweder losbreekt en overvloedig de regen neervalt. Na het onweder gaan een paar jongens om brood zien in het dorp maar zij komen met ledige handen terug. Niets is er te krijgen hetgeen eetwaren betreft. Zo zijn we reeds een volle dag zonder eten wat bijzonder zwaar valt doordat we heel de namiddag in de regen gegaan hebben. Niettegenstaande die moeilijkheden is er toch nog veel geestdrift onder de jongens, daar zij allen weten dat we op weg naar huis zijn. Afgelegde afstand van de dag 15 km.

Maandag 27 mei:

Te 5 uur gaan we op weg naar Douai. In het dorp Barlin staan reeds honderden mensen aan te schuiven voor brood zodat we verder trekken, natuurlijk half dood van de honger. Zo komen we te Herzin-Coupigny waar we 1.30 uur op brood blijven wachten. Ieder krijgt maar een half brood behalve Jozef Calluy en Albert Marckx. De andere gaan echter ieder tweemaal zodat ze toch ook een geheel brood hebben. Alvorens door te stappen eten we nu eerst en vooral, daar dit nodig is om een lange afstand af te leggen met de zware pakken en valiezen. We doortrekken achtereenvolgens Sains-en-Gohelle - Grenay - Liévin - Eleu-dit-Leauwette - Avions - Mericourt - Rouvry - Beaumont en Quiéry la Motte. Even voor Rouvroy moeten we blijven wachten en onderzoekt een Duits soldaat onze rugzakken en valiezen. Zo moet Juul Bal een paar handschoenen en Karel Swenden een pak chocolade afstaan. Verder gebeurt er echter niets en na een half uurtje mogen we weer verder, echter niet door Douai zodat we een kleine omweg maken. We belanden te Quiérvy la Motte waar we een slaappleats vinden in een grote hangaar die gevuld is met stro. Daarnaast staat een verlaten huis waar we aardappelen en rabarber vinden. Dit maken we gereed en smullen het op, ook al zijn de aardappelen nog zo rauw en de rabarber nog zo zuur. Het is ongeveer 10 uur wanneer we ons ter ruste kunnen begeven. Afgelegde afstand van de dag 38 km.

Dinsdag 28 mei:

We staan op te 6 uur. Een boerenjongen die daar ook toevallig vernacht heeft gaat voor ons een paar koeien melken zodat we ongeveer 15 liter melk hebben dewelke we klaar maken en onder ons uitdrinken. We vertrekken daarna op weg in de richting van de baan Douai - Valenciennes. We bereiken het eerst het dorp Brébières, vervolgens Corbehem en gaan langs onder Douai door, daar we niet door deze stad mogen passeren uit vrees van opgepakt te worden. In deze streek zijn alle huizen verlaten en geplunderd. Een groot aantal bruggen werden hier opgeblazen en daar we juist een kindervoitur hebben gevonden dewelke we gebruiken om onze valiezen in

te plaatsen, hebben we nu veel last met over die opgeblazen bruggen te geraken. Gedurig aan moeten we alles uit de voituur laden om dan eenmaal de voituur aan den overkant van de opgeblazen brug of spoorweg, weer opnieuw de valiezen in te laden en verder door te gaan. Dit kost ons echter niet alleen veel moeite, maar ook veel verloren tijd. Enkele ogenblikken later vinden we nog twee fietsen welke ons eveneens van veel nut kunnen zijn en die we dan ook maar meenemen. Ook vinden we in een verlaten herberg een volle bak bier en in andere huizen kunnen we suiker, cacao, en andere eetwaren meenemen. Dit heeft natuurlijk als gelukkig gevolg dat we hier in deze verlaten streek geen honger zullen moeten lijden. We stoppen even rond 12 uur om een weinig te eten en een half uur later komt ons weer een hevige regenvlaag een uur oponthoud bezorgen, en zijn we verplicht een huis binnen te vluchten, waar we bij mensen terecht komen die juist van hunne vlucht terugkeerden. Deze mensen zijn goed voor ons en we krijgen daar 3 dozen corned-boeuf die ons goed zullen van pas komen. Het is ongeveer 2 uur wanneer we onze reis verder doorzetten, niettegenstaande het nog steeds regent. Na ongeveer 10 minuten gaan, komen we op de grote baan die naar Valenciennes leidt. We passeren achtereenvolgens Dechy Lewarde - Auberchicourt - Abscon en komen na een uitputtende rit te Denain aan, een rit onder de plassende regen betwist. Langs de baan hebben we vooral veel dode paarden, honden, koeien, alsook een gedode man gezien. We gaan een weinig door de stad Denain waar alle huizen zijn geplunderd en we zien zelfs personen die schoenen passen op straat, schoenen die over geheel de lengte der straat verspreid liggen en die geplunderd werden uit een schoenwinkel die daar in de straat gelegen is. We zoeken te Denain een huis op waar we kunnen overnachten en kruipen door het openstaande raam naar binnen. Dadelijk houden zich een paar jongens bezig met koekebakken, welke we als avondmaal zullen nemen, wanneer plotseling de bewoners van dit huis van hunne vlucht terugkeren en wij het huis moeten verlaten door hun vijandelijke houding. Door dit onverwacht moment hebben we de koekebakken moeten achterlaten, wat allen zeer spijtig vinden. Alzo zijn we zonder slaapplek maar gelukkig vinden we dadelijk een andere waar reeds verschillende personen zijn gelogeerd. We leggen ons dadelijk op het stro neer vermits het al redelijk laat is geworden en omdat we morgen vroeg moeten opstaan. Ook zijn allen tamelijk zwaar vermoeid, maar toch overgelukkig dat we zo ver geraakt zijn. Afgelegde afstand van de dag 37 km.

Woensdag 29 mei:

We ontwaken te 3.30 uur en zijn reeds te 4 uur de baan op naar Valenciennes. Allen zijn nog zeer vermoeid van de zware karwei van daags te voren en de eerste kilometers kunnen wij moeilijk op gang komen. Als eerste dorp bereiken we La Sentinelle en zien in de verte de stad Valenciennes opduiken, waar we even halt zullen houden om de innerlijke mens te versterken. Onafgebroken gaan we hier over het glas van de verbrijzelde of stukgeslagen ruiten. De weg naar Bergen slaan we in, maar moeten veel omweg maken ter oorzaak van een opgeblazen brug. Dit heeft toch als gelukkig gevolg dat we voorbij een warenmagazijn moeten waar een paar van onze jongens ook een bezoek gaan brengen en een groot deel eetwaar medebrengen. Oordeel maar even zelf: 21 kgr. chocolade, 3 dozen pralines, dozen zalm, soldatenkoeken,

dozen sardienen, dozen leverpaté en een achttal flessen wijn. Even voor de grens houden we nog eens halt om een deel van die eetwaren op te smullen, daar er aan de grens kans bestaat dat alles zou kunnen afgenomen worden. Gelukkig is dit niet het geval en te 11.30 uur passeren wij de grens zonder enige moeilijkheden. Eindelijk zijn we terug op Belgisch grondgebied en allen hebben er goede moed op om zo rap mogelijk weer thuis te zijn en alle last en zorgen te vergeten die we in het weinig gastvrije Frankrijk hebben ondervonden. We rusten te 12 uur en doen een dutje. Te 14 uur is weer iedereen aanwezig om de rit verder door te zetten. Te 15.45 uur passeren we door Boussu waar de renner Albertin Disseaux woont. Langs de baan staan buitengewoon veel toeschouwers die de lange karavaan vluchtelingen in ogenschouw nemen. Weer komt ons een regenvlaag lastig vallen en moeten we voor een paar minuten schuilen. Daarna zetten we onze tocht verder en bereiken de stad Bergen te 18.30 uur. Van uit deze stad vertrekken Duitse autocamions naar Brussel die de vluchtelingen medenemen. We blijven hier nog een tijdje staan maar niets komt nog opdagen zodat we gaan zoeken voor een slaappleats. Afgelegde afstand van de dag 46 km.

Donderdag 30 mei:

We staan op te 6 uur en gaan naar de statie van Bergen daar men zegt dat van op die plaats Duitse autocamions naar Brussel vertrekken. Na ongeveer een uur te hebben gewacht, komt er een auto aan die bijna vol is, maar waar twee onzer jongens nog tijdig kunnen opwippen nl. Albert Marckx en Alfons De Herdt. Wij blijven echter nog een hele tijd wachten maar niets komt opdagen, zodat wij wat verder gaan waar ook Duitse camions vertrekken. Wij blijven hier opnieuw een paar minuten wachten alswanneer er een tram voorbijkomt die naar Brussel rijdt. We springen er op, maar te Casteau na ongeveer 9 km. moeten we er af, daar de tram niet verder rijdt. Hier wachten we de doorkomst van de camions af, maar niemand stopt, daar allen volgeladen zijn. Te 4.30 uur komt er opnieuw een tram die naar het schijnt, tot Brussel rijdt. Heel zeker is dit niet maar toch wippen wij er maar op. Drie onzer jongens: Karel Swenden, Gustaaf Verrept en Juul Bal betrouwen echter het spelletje niet en gaan liever nog een eind te voet in de hoop tijdig een camion te krijgen. Zo is onze groep nog tien man sterk. Gelukkig rijdt de tram tot Brussel waar we rond 9 uur toekomen. Wij overnachten in de K.A.J. Centrale, waar we een lekkere tas koffie krijgen. Noodgedwongen moeten we hier op een stoel slapen daar de zaal overvol is van vluchtelingen.

Vrijdag 31 mei:

Voor allen heeft het een zeer slechte nachtrust geweest, tengevolge van het gedurig over en weer lopen tijdens de nacht. Te 5.30 uur gaan we buiten en wachten op een tram naar Vilvoorde. Deze daagt eerst te 6.30 uur op zodat we een vol uur daar hebben gestaan. Te 7.10 uur zijn we reeds te Vilvoorde. Vandaar gaan we te voet naar Mechelen, ongeveer 14 km. Te 9.10 uur landen we te Mechelen statie aan, met nog 9 jongens daar Jos Reusens onderweg er in gelukt is een auto te doen stoppen en is kunnen meerijden. Te 10 uur hebben we een tram tot Rumst. Te Walem is er hier en daar tamelijk veel schade aangericht en is de brug opgeblazen,

zodat we moeten overstappen. Zo bereiken we te 11 uur Rumst, na afwezigheid van ongeveer 3 weken.

Bijvoegsel:

Donderdag 30 mei:

Van Casteau gaan we verder met ons negen in de hoop een camion te kunnen aanhouden. Drie maal hebben we er bijna ene. Elke maal mislukt het. Zo bereiken we langs 's Gravenbrakel te 9 uur Tweebeke. Daar in een herberg krijgen we koffie en slapen in twee bedden, kosteloos. Afgelegde afstand van de dag 24 km.

Vrijdag 31 mei:

Vertrek om 4 uur te voet naar Halle. Vandaar met de tram tot Vilvoorde waar we aankomen te 9.25. Te voet naar Mechelen en met de tram van 12 uur naar huis. Zo bereiken we te 12.45 uur Rumst na afwezigheid van ongeveer 3 weken. Afgelegde afstand van de dag 23 km.

Aantal km (minimum schatting door ons groepje)

Dinsdag 14 mei:	2 km.
Donderdag 16 mei:	22 km.
Vrijdag 17 mei:	2 km.
Zaterdag 18 mei:	16 km.
Maandag 20 mei:	18 km.
Dinsdag 21 mei:	20 km.
Woensdag 22 mei:	24 km.
Vrijdag 24 mei:	30 km.
Zaterdag 25 mei:	8 km.
Zondag 26 mei:	15 km.
Maandag 27 mei:	38 km.
Dinsdag 28 mei:	37 km.
Woensdag 29 mei:	46 km.
Donderdag 30 mei:	24 km.
Vrijdag 31 mei:	23 km.
te samen	325 km.

Liederen gemaakt ter gelegenheid van onze gedwongen vluchtreis doorheen Frankrijk.

Herinneringen aan Frankrijk

Wijze: Ik heb een huis met een tuintje gehuurd.

Woorden: Frans Rijpens.

I

's Maandags om 1 uur in den namiddag
Vertrokken wij uit Rumst.
Met bagage en pakken beladen
O, dat was een kunst.
Honderd duizend Rumstsche menschen
Wuifden ons hier na.
En wij reden met het trammeke
Al d'andere achterna.

Refrein:

We gingen vluchten al naar Frankrijk
En dachten dadelijk daar worden wij schatrijk
Want met zoo'n mannen als Eugene en Gustaaf
Kwamen we terug, heel gezond en heel gaaf

III

Heele Duitsche stormtroepen
Rukten Frankrijk in.
En toen wij ze zagen afkomen
Verroerden wij geen vin.
Dadelijk wilden wij dan vertrekken
En Mathurin kreeg een schop.
Woedend riep hij: "Geef spinazie
Dan sla ik hen op hun kop.

Refrein:

V

Twee van de beste en prachtigste fietsen
Vonden wij te Douai.
En een paar van onze mannen
Pakten ze daar mee.
Mathurin die greep een veloke
En reed zoo brutaal.
Allebei de banden sprongen
Wat een groot schandaal!

Refrein:

II

Na een tijd in Frankrijk verbleven
Ging het, o zoo slecht.
Honger en dorst kwam daar ons te kwellen
Het eten was geen gerecht.
Suiker, bier en andere wijnen
Haalden wij toen er uit.
En Eugene die zegde dadelijk
Wat gaan wij vooruit!

Refrein:

IV

Met valies en rugzak beladen
Trokken wij langs de baan.
Over de velden, grachten en pleinen
Onze voituur achteraan.
Honger en dorst kon ons niet meer schelen
Want wij gingen naar huis.
En wij koozen het hazenpad met velen
Want in Frankrijk was het niet pluis.

Refrein:

VI

Op een zonnige Vrijdagmiddag
Kwamen wij hier aan.
Vreugde heerschte in al onze harten
En zoo is 't gegaan.
Weldra zwoeren Mathurin en Clautier
Malkander tot ter dood.
Mathurin eet weer veel spinazie
Dat vergat hij nooit!

Refrein:

Nooit gaan we nog vluchten naar het slecht
Frankrijk
Want arm word je er in plaats van schatrijk
We zijn nu weer in ons lief Vaderland
En we zetten dadelijk alle leed aan den kant.

Eet meer spinazie!

Wijze: Reginella Campagnola.
Woorden: Eugene Van Cauwenbergh.

I

We hebben ons aan het werk begeven,
Om klaar te maken voor U een lied.
En Mathurin zal U doen beven,
Want hij is en blijft een sterke Piet.

Spinazie - Spinazie - Spinazie

O, wat is dat toch fijntjes
Het smaakt net als konijntjes
Weg met de smart en verheug je in je hart
Dat je nog jong en een flinke kerel bent.
Eet daarom veel spinazie
Sterk voedsel voor je maagie
Want de familie Clautier - Mathurin
Maakten voor U weer dit refrein
En die mannen mogen er zijn.

II

Onze hulde gaat deze snaken,
Die allen verdroegen last en zorg.
Wij zullen elkander nooit verlaten,
Want Mathurin staat daarvoor borg.

Refrein:

III

John Bal was onze trouwe leider,
Die hield ons allen stevig te saam.
In vrees en kommer was hij een doorbijter,
Daarvoor dank ik hem in aller naam.

(Mathurin is Staf Verrept en Clautier is Eugene Van Cauwenbergh)